

[Socialministeren.]

talte om, at engangshjælpen kunne være for lidt. Hertil er at bemærke, at vi jo ikke må overlappe socialkontoret og den kommunale administrations ansvar i øvrigt. Det drejer sig ikke så meget om hjælpens størrelse som om, ad hvilke kanaler den bliver givet os.

Så kom den vrede unge mand til sidst i det ærede medlem hr. Poul Møllers skikkelse. Det ærede medlem udtalte sig vedrørende § 4, der drejer sig om Himmelbjerggårdens ændrede status. Jeg forstod på det ærede medlem, at han meget gerne havde set, at tilsynsrådet var blevet hørt, inden en sådan paragraf indsættes i et lovforslag, og det kan jeg godt give det ærede medlem medhold i. Det kan være naturligt, at tilsynsrådet er fuldt bekendt med, hvad vi agter at gøre fra regeringens, ministeriets og folketingets side. I øvrigt vil også dette spørgsmål naturligvis kunne indgå i en saglig og sober drøftelse i det udvalg, der nedsættes.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Edel Saunte: Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til et udvalg på 17 medlemmer.

Uden forhandling eller afstemning vedtoges dette forslag.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændringer af visse bestemmelser i lov om foranstaltninger vedrørende åndssvage.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 827, fremsættelsen i tidenden sp. 1445).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Edel Saunte: Jeg vil gerne anbefale det foreliggende lovforslag, både anbefale, at den oprindelige lov forlænges, og at revisionsfristen ændres.

Jeg har tænkt meget over, hvorfor jeg synes, at domstolsbehandlingen, således som den er i øjeblikket, er rigtig for åndssvage, men ikke for børn. Det er somme tider meget vanskeligt at gøre sig klart, hvorfor man har en sådan fornemmelse, men jeg er kommet til det resultat, at det er så langt lettere at tage stilling til problemet, når det drejer sig om en åndssvag eller en sindssyg, fordi vi dér kun har hensynet til én at tænke på, nemlig hensynet til den pågældende åndssvage eller sindssyge. Hvor der er tale om børn, fremkommer der næsten altid en konflikt, ikke en konflikt mellem børneværnet og barnet, eller børneværnet og forældrene, men meget ofte en konflikt mellem, hvad forældrene ønsker, tænker, tror og mener om sig selv og om barnet, og hvad der virkelig tjener barnets tarv. Det er langt vanskeligere og langt mere ømtåligt at diskutere, derfor er jeg af denne overbevisning. Jeg siger det, fordi den ærede ordfører fra det konservative parti ved behandlingen af det foregående lovforslag sagde, at han mente, at man ganske roligt kunne overføre situationen. Jeg tror det ikke.

Krogh: Også venstre kan tiltræde dette lille lovforslag og anbefale det til hurtig og velvillig behandling og gennemførelse i det høje ting.

Jeg vil dog gerne føje en lille beklagelse til, ligesom det ærede medlem fru Edel Saunte gjorde det, og som jeg er bekendt med at også den konservative ordfører vil gøre det. Jeg beklager, at åndssvage-lovens revision udskydes et år. Det er måske nok nødvendigt, som situationen ligger, men for mange hjem er de bestående forhold med lang ventetid for nye patienters optagelse på åndssvageanstalterne både smertelige og byrdefulde. Jeg vil udtale vort ønske om, at den forlængelse på et år, der nu gives administrationen til at udforme forslag til åndssvageforsorgens fremtidige organisation, må blive så effektivt udnyttet, at en endelig ordening kan gennemføres i folketingsåret 1958-59.

Gertie Wandel: Lovforslaget drejer sig om ændring af visse bestemmelser i loven om foranstaltninger vedrørende åndssvage.